

16/02/2015 ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ ಹಂಶಾಂತಿ “ಬಾಪ್‌ದಾದಾ” ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ – ನೀವು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ವಜ್ರವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ, ನೀವು ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನರತ್ನರೂಪಿ ವಜ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಾಹುಕಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ವಜ್ರಸಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ-ಬಹಳ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು?

ಉತ್ತರ: ಸಂಗದಿಂದ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರು ಜ್ಞಾನದ ಮಳೆಯನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಸುರಿಸುವರೋ ಅವರ ಸಂಗವನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಸುರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಸಂಗ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಲಾಭವಾದರೂ ಹನು! ಸಂಗದೊಂಡ ಪ್ರಭಾವವು ಬಹಳ ಬೇಗ ಜರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಅನ್ಯರ ಸಂಗದಿಂದ ವಜ್ರಸಮಾನರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಸಂಗದಿಂದ ಕಲ್ಲಾಗಳಂತಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಜ್ಞಾನವಂತರಿರುವರೋ ಅವರು ಅನ್ಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಸಂಗದಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅಥಾದತ್ತ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಹಂಶಾಂತಿ. ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಇಡೀ ಸ್ನೇಹಿ, ಇಡೀ ನಾಟಕವು ಬಹಳ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ನೆನಹಿದೆ. ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಾನದ ಅರಿವಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಿಯುಗರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಶೈಂಘಾಚಾರಿಗಳು, ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳು, ಪಾವನರಿದ್ದರು, ಸಾಹುಕಾರರಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದೆಲ್ಲವೂ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಹಕ್ಕು ಇರಬೇಕು. ಈಗಂತೂ ಪ್ರಪಂಚವು ಭೌಷಣಿಕಾರಿ, ವಿಕಾರಿ, ಪತಿತ ಮತ್ತು ಬಡರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ, ನೀವು ಈ ತಿಂದಿಂದ ಆ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಹೇಗೆ ನದಿ ಮತ್ತು ನಾಗರದ ಮೇಳವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಗಮವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುಕಡೆ ಸಿಹಿನೀರು, ಇನ್ನೂಂದುಕಡೆ ಉಪ್ಪನೀರಿರುತ್ತದೆ, ಈಗ ಇದೂ ಸಂಗಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೀವು ತಿಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ - ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತ ನಂತರ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಚಕ್ರವು ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಈಗ ಸಂಗಮವಾಗಿದೆ. ಕಲಯುಗದ ಅಂತರ್ದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಡು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಿಯುಗಕ್ಕೆ ಉದ್ಯಾನವನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಈಗ ನೀವು ಮುಖ್ಯಗಳಿಂದ ಹೂಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ - ಈ ಸ್ವಾತಿಯ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಂದ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇದನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ನೆನಹಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. 84 ಜನ್ಮಗಳ ಕಥೆಯಂತೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈಗ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಈಗ ನಾವು ಸರ್ಕಾರಿಯಿಗೆ ಹೂದೊಂಡಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಕಾತುರವಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಇನ್ನೂಂದು ಜನ್ಮವು ಇದೇ ಮೃತ್ಯುಪೋಕದಲ್ಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮದು ಅಮರಲೊಂಕದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವಾಗುವುದು. ಶಿವತಂದೆಗೆ ಅಮರನಾಥನೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ನಮಗೆ ಅಮರಕಥೆಯನ್ನು ತಿಂದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲ ನಾವು ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅಮರರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬುಂಧಿಯಂದ ಶರೀರಭಿಡುತ್ತೇವೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಮೃತ್ಯುಪೋಕವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಯಾರಿಗೆ ತಿಂದಿದರೂ ಸಹ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇವರಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವಿದೆಯಂದು ತಿಂದುತ್ತಾರೆ. ಸ್ನೇಹಿಯ ಆದಿ ಮತ್ತು ಅಂತರ್ವಂತೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ. ಜಿಕ್ಕಮಗುವೂ ಸಹ ಬೀಳಿದಂತೆ ಯುವಕ ಮತ್ತು ವೃದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ ನಂತರ ಅಂತರ್ವು ಬಂದುಭಿಡುತ್ತದೆ. ಅದಾದನಂತರ ಮತ್ತೆ ಶರೀರವನ್ನು ಜಿಟ್ಟುಹೋಗಿ ಮಗುವಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅದೇರೀತಿ ಸ್ನೇಹಿಯೂ ಸಹ ಹೋಸದಾಗುತ್ತದೆ ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪಹಕೆಯಿದು ತಿಂದುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಣದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗಲೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೇಳುವರು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕೇವಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿಯೂ ನಂಬರ್ ವಾರ್ ಇದ್ದಿರಿ, ಕೆಲವರು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ತಿಂದುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ತಿಂದುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಜ್ರವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಬಳಯೂ ನೋಡುತ್ತಿರಿ, ಕೆಲವರ ಬಳ ಕೊಂಬಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪಸ್ತುಗಳುತ್ತವೆ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರ ಬಳಯಂತೂ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪಸ್ತುಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆಯೆ. ಹೇಗೆ ನೋಡಿ, ಈ ಜಾನಕಿ ಇದ್ದಾರೆ, ಇವರು ಬಹಳ ಒಕ್ಕೆಯ ವಜ್ರವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಇವು ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳ ವಜ್ರಗಳಾಗಿವೆ. ಯಾರ ಬಳ ಒಕ್ಕೆಯ ರತ್ನಗಳವೇಯೋ ಅವರೂ ಸಾಹುಕಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಸಾಹುಕಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಕ್ಕೆಯ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳರುತ್ತಾರೆಂದಲ್ಲ. ಒಕ್ಕೆಳ್ಳಿಳ್ಳಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ನೇವಾಕೆಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡವ್ಯಕ್ತಿಗಳಗೆ ಒಕ್ಕೆಯ ವಜ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲ

ಅನುಭವಿಗಳರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಗೂ ಸಹ ರತ್ನಾಗರ, ನೋಥಾಗರನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ರತ್ನಾಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಜಾದುಗರನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಹಕೆಂದರೆ ಅವರ ಬಳಯೀ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ ಜಿಗಿದ ಕೈ ಇದೆ. ಯಾರಾದರೂ ನೋಥಾಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ಆ ಮಾತಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಂತೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ದಿನ-ಬ್ರಹ್ಮದಿನ ಸಹಜವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳ ಹೋಗಿ, ಅವರ ಬಳ ರಾಜಕುಮಾರರಾಗುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಓದಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪವಿತ್ರ ರಾಜಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರು ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ನಡೆದುಬಂದಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ. ರಾಜಕುಮಾರರಿಗೆ ಪವಿತ್ರರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರತೆಯಂದ ಜನ್ಮವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಪತಿತರಿಗೆ ಭ್ರಾಹ್ಮಜಾರಿಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಅನ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಿ, ಇದರಿಂದ ಇವರು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನಿಂತು ತಿಳಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಬಳ ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ, ಇದು ಆತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ, ಯಾವುದನ್ನು ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ತ್ರಿಮೂರಿತ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ರಚನೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಚಯಿತ ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗೆ ಇಲ್ಲ ಹದಿನ ರಚಯಿತರಿರುತ್ತಾರೆ, ಇವರು ಬೇಂಹದಿನ ತಂದೆ- ಬೇಂಹದಿನ ರಚಯಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ತಂದೆಯು ಕುಳಿತು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಈಗ ಸುಂದರ ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಿಂತು ಈಶ್ವರಿಯ ಕುಲದವರಾಗಿದ್ದಿರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಂದೆಯು ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅಪವಿತ್ರರಾಗುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಕುಲಕೆಂಕಿತರಾಗುವಿರಿ. ತಂದೆಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯಲ್ಲವೇ! ಮತ್ತೆ ಧರ್ಮರಾಜನ ಮೂಲಕ ಬಹಳ ಶಿಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಹೊತೆ ಧರ್ಮರಾಜನೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಧರ್ಮರಾಜನ ಕರ್ತವ್ಯವು ಈಗ ಪೂರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ದ್ವಾಪರದಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಕುಳಿತು ಕರ್ಮ, ಅಕರ್ಮ, ವಿಕರ್ಮದ ಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಹಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಇದನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಈಗ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲ ಕೆಣ್ಣಕರ್ಮಗಳ ಹೆಸರೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಒಳ್ಳೆಯದು-ಕೆಣ್ಣದ್ದು ಎರಡೂ ಇದೆ, ಸುಖ-ದುಃಖ ಎರಡೂ ಇವೆ ಆದರೆ ಸುಖವು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯದೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ದುಃಖದ ಹೆಸರೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ದುಃಖವೆಲ್ಲಂದ ಬರುವುದು! ನಿಂತು ತಂದೆಯಂದ ಹೋಸಪ್ರಪಂಚದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ. ತಂದೆಯು ದುಃಖತ್ವ ಸುಖಕರ್ತೆ ಸುಖಕರ್ತನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ದುಃಖ ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನೂ ಸಹ ನಿಂತು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪದ ಆಯಸನ್ನೇ ಬಹಳ ಉದ್ದಗಲವಾಗಿ ಬರೆದುಬಣಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಿಂತು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ - ಅರ್ಥಕಲ್ಪಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ದುಃಖಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ, ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ಕೆರು ಹೇಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇದರ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದೂ ಸಹ ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳು ನಿಮ್ಮ ವಿನಿಸಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಹ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪಷಣಗಳೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳು ಬುದ್ಧಿಯಂದ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ನಿಂತು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ - ಇದು ೫೦೦೦ ಪಷಣಗಳ ಜಕ್ಕವಾಗಿದೆ, ಇದು ನೆನ್ನೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ ಯಾವಾಗ ಈ ಸೂರ್ಯವಂತಿ, ಜಂದ್ರವಂತಿಯರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ದಿನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಶಿವತಂದೆಯ ದಿನವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ದಿನ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮತ್ತೆ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆದುಬರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಸಂಗಮವಾಗಿದೆ, ದಿನವೂ ಅಲ್ಲ ರಾತ್ರಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ನಿಂತು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ - ನಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ನಂತರ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತೆ ತೇತಾಯುಗದಲ್ಲ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಪಕ್ಕಾ ನೆನೆಹಿಣ್ಣಕೊಳ್ಳ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಗ್ರಹ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಆಯಸನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ನಿಂತು ಈ ಲೀಕ್ಕವನ್ನು ಎಲ್ಲಂದ ತಂದಿರಿ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಅನಾದಿ ಮಾಡಿ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದೆ, ಅರ್ಥಕಲ್ಪ ಸತ್ಯಯುಗ-ತೇತಾಯುಗ, ಇನ್ನಂದೆ ಭಕ್ತಿಯು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಅದು ತೇತಾ ಮತ್ತು ದ್ವಾಪರದ ಸಂಗಮವಾಗುತ್ತದೆ. ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದುವರುಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಾಹೋದಂತೆ ರಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ವೃಷ್ಣಪು ಎಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ! ಇದರ ಜೀಜಪೂ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಉಲ್ಲಾಷವೃಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಆದಿಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೋಸಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪಕರನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನಂತೂ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಅಂದಾಗ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುವವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ತಂದೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿ ಮಗುವಿನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿಬಣಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಜರಿತೆ ಇತ್ಯಾದಿಯನ್ನೇ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಈ ಅಲೆಯು ಕೃಷ್ಣನದಲ್ಲ, ಹೇಗೆ ಪ್ರಭು, ನಿನ್ನ ಅಲೆಯು ಅಪರಮಪಾರವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರೆಡೆ ಅಲೆಯುರುತ್ತದೆ. ಶಿವತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆಯು ಬಹಳ

ಇನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸದಾ ಪಾವನನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರು ಪಾವನ ಶರೀರದಲ್ಲಂತೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಬಂದು ಪಾವನ ಮಾಡಿ ಎಂದೇ ಅವರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನೂ ಸಹ ಪತಿತಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಬಹಕ್ಕೆ ಜನ್ಮಗಳ ಅಂತಿಮದಲ್ಲ ಬಂದು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಅಂದಾಗ ಮುಖ್ಯಮಾತನ್ನು ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವದೀರೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಸುತ್ತೇನೆ. ಉಳಿದಂತೆ ತಿಳಸುತ್ತೇನೆ - ಮನ್ಮಣಾಭವ. ನಂಬರೋವಾರ್ ಬುದ್ಧಿಯಂತೂ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಎಲ್ಲಾ ಮೋಳಡಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಮಂಜು ಸುರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಮೋಳಡಗಳಂತೂ ಸೈಲ್ವಿಯೇ ಮಂಜುಯನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಹೊರಟುಹೊಂಗುತ್ತದೆ. ನಿಂವೂ ಸಹ ಮೋಳಡಗಳಾಗಿದ್ದಿರಲ್ಲವೇ. ಕೆಲವರಂತೂ ಮಂಜು ಸುರಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಮಂಷ್ಣಾ-ಬಾಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೋಳಡಗಳಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ. ಯಾರು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಮಂಜುಸುರಿಸುವರೇ ಅವರ ಸಂಗವನ್ನು ಮುಕ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಸುರಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲವೋ ಅವರ ಸಂಗ ಮಾಡುವುದರಿಂದೇನು ಲಾಭ? ಸಂಗದೊಂಡ ಪ್ರಭಾವವು ಬಹಕ್ಕಬೇಗನೆ ಜಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಂತೂ ಸಂಗದಿಂದ ವಜ್ರಸಮಾನರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಸಂಗದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಕಲ್ಪಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳ್ಳೆಯವರ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರು ಜ್ಞಾನವಂತರಿರುವರೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಸತ್ಯತಂದೆಯಿಂದ ಯಾರು ಜ್ಞಾನವಂತ ಮತ್ತು ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಸಂಗವನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ಇಂತಹವರ ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪಾರಾಗಿಜಡುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಹೀಗೆ ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇಲ್ಲ ಆ ಮಾತಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬೇರೆಯವರ ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರೆ ತೇಗಂಡಯಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆಯೇ! ಓದಬೇಕಲ್ಲವೇ. ತಂದೆಯೂ ಬಂದು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ನಾನು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ನಾನು ಹೋಗಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲವುದಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಾಟಕದಲ್ಲ ನಿಗರಿಯಾಗಿದೆ. ಬಂದುವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ದೇವಿಯ ನಾಕ್ಷತ್ರಾರ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟಿಸಿದೆ ದೇವಿಯಿಂತೂ ನಾಕ್ಷತ್ರಾರ ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಭಗವಂತ ನಾಕ್ಷತ್ರಾರ ಮಾಡಿಸು ಎಂದೇ ಬೇಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾಟಕದಲ್ಲ ನಿಗರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ನಾನೂ ಸಹ ಸಹ ನಾಟಕದಲ್ಲ ಬಂಧಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ಇವರ ಮುಖದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಇವರ ಕಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಬಂದುವೇಳೆ ಈ ಶರೀರವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಹೀಗೆ ನೋಡುವುದು? ನಾನು ಪತಿತಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಂತೂ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿಯೇ ಕರೆಯುತ್ತಿರಿ. ಯಾವಾಗ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲ ಬಂದು ಶರೀರವನ್ನು ತೇಗಂಡಕೊಳ್ಳುವೆನೋ ಆಗಲೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ನಿರಾಕಾರರೂಪದಲ್ಲ ಏನನ್ನೂ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮಾಂದಿಯಗಳಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮವು ಏನು ಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಹೀಗೆ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯ, ಶರೀರವಿಲ್ಲದೆ ಅಲುಗಾಡಲು ಹೀಗೆ ಸಾಧ್ಯ. ಈಶ್ವರನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲವೂ ಅಂಧಶೈಫ್ಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ನೋಡುವುದಾದರೂ ಹೀಗೆ? ಕರ್ಮಾಂದಿಯಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದಾಗಲೇ ನೋಡುತ್ತೇನಲ್ಲವೇ. ನಾಟಕದನುಸಾರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟಕೆಮರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇದು ನಿಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಕುಳಿತು ಇಷ್ಟು ಕೋಂಬ್ಯಾಂತರ ಮನುಷ್ಯರ ಲೀಕ್ಕವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಯೇ! ನನಗೆ ಶರೀರವಿದ್ದಾಗಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮಾಡಿ-ಮಾಡಿಸುವವರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲವಿದ್ದರೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಲ್ಲ. ನಾನು ಇವರಲ್ಲ ಬಂದಾಗಲೇ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮೇಲೆ ಆತ್ಮವು ಏನು ತಾನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ? ಶರೀರದಿಂದಲೇ ಆತ್ಮವು ಹಾತ್ರವನ್ನಿಂಬಿನಯಸುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ನಾನೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಗೆ ಹಾತ್ರವನ್ನಿಂಬಿನಯಸುತ್ತೇನೆ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ನನ್ನ ಹಾತ್ರವಿಲ್ಲ. ಹಾತ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಯಾರೂ ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶರೀರವಿಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮವು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವನ್ನು ಕರೆಸಿದಾಗಲೂ ಶರೀರದಲ್ಲ ಬಂದೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅವಯವಗಳಲ್ಲದೆ ಏನೂ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ತಿಳಿವಳಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯಮಾತಂತೂ ಹೇಳಿಲಾಗುತ್ತದೆ - ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಬೆಂಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಂದ ಯಾವಾಗ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ, ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಯಾವಾಗ? ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಿಂವು ಮುಕ್ತಿಗಳ ಹೊಸಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದೆ - ನಾವು ಅಮರರಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅಮರಲೋಕದಲ್ಲ ಹೊಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಿಂವು ಅಮರಲೋಕಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ಹೋಗಿದ್ದಿರಿ? ಅನೇಕಬಾರಿ. ಇದರ ಅಂತ್ಯವೇಂದೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮೋಕ್ಷವು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಆಗ ತಿಳಿಸಿ, ಮೋಕ್ಷವು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ಅನಾದಿ-ಅವಿನಾಶಿ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ಇದೆಂದೂ ವಿನಾಶವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಅನಾದಿಜಕ್ಕವು ಸುತ್ತುತ್ತೇಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಿಂವು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಸತ್ಯನಾಹೆಬನನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ನಿಂವು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಲ್ಲವೇ. ಆ ಘರೀರರಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳನೂ ಘರೀರರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ನಿಂದು ರಾಜಮಹಿಸಿಗೆ ಶಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಮಹಿಸಿಗೆ ಸನ್ಯಾಸಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ನಿಂದಿಗೆ ಸಾಹುಕಾರರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಭಾರತಪು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಾಹುಕಾರನಾಗಿತ್ತು, ಈಗ ಎಷ್ಟು ಫರ್ಮಿಟ (ಕನಿಷ್ಠ) ಆಗಿಬಣಿದೆ. ಬೀಳಹಡಿನ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಬೀಳಹಡಿನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬಾಬಾ, ತಾವು ಏನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರೋ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ಯಾವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಲಾಣ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೀತೆಯೂ ಇದೆ. ಇಂತಿಂತಹ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ರಚನೆವರು ಅಥವಾನ್ನು ಯೋಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಂದು ತಿಂತಹಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ನತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಭಜನೆಯಲುವುದಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿಂತೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಭಜನೆಗಳಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲ ಆಕಾಶ, ಖೂಮಿ ಎಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ನಿಂದು ಮಕ್ಕಳಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಖುಷಿಯಿರಬೇಕಿಲ್ಲವೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ನಮಗೆ ಶಿವತಂದೆಯೇ ತಿಂತಹನ್ನಾಗಿ ಅಂದಾಗ ನಿಂದು ಮಕ್ಕಳಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಖುಷಿಯಿರಬೇಕಿಲ್ಲ, ಎಂದೂ ರೋಗಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿವತಂದೆಯ ನೆನಪೇ ಇರಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ನಿರಹಂಕಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಅಹಂಕಾರವು ಬರಬಾರದು, ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರವು ಬರಬಾರದು. ಅಹಂಕಾರವು ಬಂದಿತೆಂದರೆ ಜಾಳವರು. ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ, ಇದು ಆತ್ಮಿಕ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ ಉಳದೆಲ್ಲವೂ ಸ್ಥಾಲ, ಕ್ಷಣಿಕ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳಿಯಿದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪೋದಾದಾರವರ ನೆನಪು. ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಗೆ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ತಂದೆಯು ಓದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ (ರಿಷನ್) ಯಾಗಿ ಹೊಗಿಕಾಗಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಎಂದೂ ಸಹ ಈಶ್ವರಿಯ ಕುಲಕ್ಕೆ ಕಂಜ ತರಬಾರದು. ಯಾರು ಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತು ಯೋಗಿಗಳದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರ ಸಂಗವನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ನಾನು ಎಂಬುದರ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ನಿರಹಂಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಆತ್ಮಿಕ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಂತಹಬೇಕು, ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದು.

ವರದಾನಃ-ಕಂಬ್ಯೆಂಡ್ ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ತುತಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಸ್ತುತಿಯ ಸೀಟ್ ಮೇಲೆ ಸೆಟ್ ಆಗಿರುವಂತಹವರೆ ಸದಾ ಸಂಪನ್ಮೂಲವು

ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಶಿವ ಶಕ್ತಿಯ ಕಂಬ್ಯೆಂಡ್ ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಅನಂಭವ ಕಾರ್ಯ ಸಂಭವವಾಗಿಬಂತುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಸವಣ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಶಿತರಾಗುವುದರಿಂದ ಸಂಪನ್ಮೂಲವದ ವರದಾನ ಸಿಕ್ಕಿಬಂತುತ್ತದೆ. ಬಾಪೋದಾದಾ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಸದಾ ಸುವಿಧಾಯ ಸ್ತುತಿಯ ಸೀಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸದಾ ಇದೇ ಸೀಟ್ ಮೇಲೆ ಸೆಟ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅತಿಂದ್ರಿಯ ಸುವಿಧ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲ ತೋಗಿಸುತ್ತಿರುವಿರಿ ಕೇವಲ ವಿಸ್ತೃತಿಯ ಸಂಸ್ಥಾರ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿ.

ಸ್ತೋತ್ರಾಂಗಃ-ಶಕ್ತಿಶಾಲ ಪೃತಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಯೋಗಿ ಮಾಡಿರಿ.
